

ΕΤΟΣ 63οv

28 Ιουλίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 26 (3239)

Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Τίς έννοιες τής έλευθερίας καί τής δουλείας άντιπαραβάλλει στό σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα ό άπόστολος Παύλος. Καί τό κάνει όχι έκφέροντας λόγο ήθικιστικό ή θεωρητικό, αλλά λόγο άληθινό καί άνθρώπινο. Έχοντας προηγουμένως άναφερθεΐ στην κατάσταση τής άμαρτίας, ή όποία είναι σκληριά για τόν άνθρωπο, αλλά καί στην άπαλιλαγή από αυτήν τή σκληριά, όπως τήν έξασφαλίξει τό χριστιανικό κήρυγμα, έρχεται άνθρωπομορφικά νά καλέσει τούς άνθρώπους νά «υποδουλωθούv» σέ αυτό καί νά ζήσουν τή δικαιοσύνη του Θεού.

Ή «δουλεία» στον Θεό

Γιατί μιλά για δουλεία στη δικαιοσύνη του Θεού ό άπόστολος Παύλος; Ή Όχι για νά ύπονοήσει ότι είναι καταπιεστική ή έξοντωτική για τόν άνθρωπο. Καί πώς θά μπορούσε νά τό ύπονοήσει, όταν προηγουμένως στην ίδια έπιστολή τόσα πολλή είχε γράψει για τή Θεία Άγάπη; Μιλά για δουλεία στη δικαιοσύνη του Θεού έννοώντας τή διάθεση πού πρέπει νά έχει έναντι αυτής ό άνθρωπος. Οι σύγχρονοί του, όvτας πριν βυθισμένοι στό σκοτάδι τής άμαρτίας, πριν άκούσουν καί πιστέψουν στη λύτρωση του άνθρωπίνου γένους από τόν Μονογενή Υίο καί Λόγο του Θεού, είχαν έμπειρία τής μέγγενς τής άμαρτίας πού συνθλίβει τήν άνθρώπινη ψυχή, όδηγώντας την στην άποκτήvωση καί τήν άπελησία. Ό άπόστολος Παύλος τούς καλεΐ λοιπόν, ένθυμούμενοι τά δεινά τής πνευματικής δουλείας νά μήν ξεφεύγουν από τήν έλευθερία τής Πίστεως, αλλά νά διεκδικούv νά παραμένουν σταθερά προσηλωμένοι σέ αυτήν, κατά τρόπο πού νά μήν μπορούv νά ξεφύγουν, όπως ό δουλος δέν μπορεί νά ξεφύγει από τήν κατάστασή του. Μέ άλλα λόγια τούς καλεΐ, καί κοντά σ' αυτούς όλους τούς Χριστιανούς διαχρονικά, ν' αναλάβουν τίς ευθύνες τους έναντι του άπελευθερωτῆ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ζ' 18-23)

Ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία

Ἀδελφοί, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ὡσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωῆν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

τῆς ψυχῆς τους Ἰησοῦ καὶ νὰ παραμείνουν πιστοὶ σὲ Αὐτόν!

Μιά ἀπὸ τίς παρεξηγημένες φράσεις τῶν Χριστιανῶν εἶναι ὁ αὐτοπροσδιορισμὸς τους ὡς «δούλων Χριστοῦ». Ἡ φράση αὐτὴ ἔχει τίς ρίζες τῆς μεταξὺ τῶν ἁλλήλων καὶ στὴ σημερινὴ ἀποστολικὴ περικοπὴ. Ἀξίζει λοιπόν, νὰ δοῦμε τί ἐννοοῦμε μὲ τὴ φράση αὐτὴ, διευκρινίζοντας περισσότερο τὴν ἐννοια τῆς Θείας δουλείας γιὰ τὴν ὁποία μιλᾷ ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Γιὰ νὰ μὴ θεωρητικολογοῦμε, ἀξίζει νὰ καταφύγουμε σ' ἓνα παράδειγμα ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, τὸ ὁποῖο ἐρμηνεύει μὲ τὸν καλλύτερο δυνατὸ τρόπο τὸ περιεχόμενο τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ὡς δούλου Του.

Τὸ παράδειγμα τοῦ Ἐλιέζερ

Ὁ Γενάρκης τῶν Ἑβραίων Ἀβραάμ, μετὰ τὸν θάνατο τῆς γυναίκας του Σάρρας, ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸν γάμο τοῦ γιοῦ του Ἰσαάκ. Καὶ ποίος γονιὸς δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸ σπουδαῖο αὐτὸ θέμα τῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ του! Καὶ ποίος γονιὸς δὲν προετοιμάζει τὸ ζήτημα αὐτὸ κατὰ τὸν καλλύτερο δυνατὸ τρόπο! Καὶ ποίος γονιὸς δὲν δείχνει τὴ μέγιστη δυνατὴ ἐπιμέλεια! Καὶ ὁ Ἀβραάμ, μᾶς ἴξαι τὸ βιβλίο τῆς Γενέσεως στὸ 25^ο κεφάλαιο, ἐξαντλώντας ὅλη του τὴ μέριμνα γιὰ τὸ θέμα τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἰσαάκ, ἀνέθεσε τὸ ζήτημα στὸν... δούλο του Ἐλιέζερ. Ἀνέθεσε σὲ δούλο του τὴν ἀποκατάσταση τοῦ παιδιοῦ του! Εἶναι ἡ πρώτη ἔνδειξη τοῦ πῶς ἀντιλαμβάνεται τὴ δουλεία ὁ ἀνθρώπος τοῦ Θεοῦ.

Πῶς συμπεριφέρεται ὁ Ἐλιέζερ; Μὲ τρόπο τουλάχιστον παράδοξο γιὰ δούλο, ὅπως ἀντιλαμβανόμαστε τὸν δούλο στὴ δική μας ἐκκοσμικευμένη λογικὴ. Ὁ Ἀβραάμ τοῦ δίνει καμῆλης, τοῦ δίνει χρυσό, τοῦ δίνει πλήρη ἐλευθερία ἐνεργειῶν, τὸν ἀποστέλλει σὲ τόπο μακρινό χωρὶς νὰ τὸν ἐλέγχει, καθιστώντας του μόνον ρητὴ τὴν ἐπιθυμία του γιὰ τὸ θέμα τοῦ γάμου τοῦ γιοῦ του. Κι ὁ Ἐλιέζερ, ἀντὶ νὰ τὸ θεωρήσει μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ ξεφύγει ἀπὸ τὴ δουλεία ἐκμεταλλευόμενος τὰ ἴδια τὰ μέσα πού ἔθεσε στὴ διάθεσή του ὁ Ἀβραάμ,

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, ἀφοῦ ἐλευθερωθήκατε ἀπό τὴν ἁμαρτίαν, ἐγίνατε δοῦλοι τῆς δικαιοσύνης. Μιλῶ κατὰ ἀνθρώπινον τρόπον ἕνεκα τῆς φυσικῆς σας ἀδυναμίας. Ὅπως δηλαδὴ παραδώσατε ἄλλοτε τὰ μέλη σας ὑπόδουλα εἰς τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ τὴν ἀνομίαν, πού συνετέλεσε εἰς τὴν ἀνομίαν σας, ἔτσι τώρα νὰ παραδώσετε τὰ μέλη σας ὑπόδουλα εἰς τὴν δικαιοσύνην, πού θὰ συντελέσῃ εἰς τὸν ἁγιασμόν σας. Διότι ὅταν ἦσατε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ἦσατε ἐλεύθεροι ὡς πρὸς τὴν δικαιοσύνην. Καὶ τί κέρδος εἶχατε τότε ἀπὸ τὰ ἔργα σας διὰ τὰ ὅποια τώρα ἐντρέπεσθε; Τό τέλος ἐκείνων εἶναι θάνατος. Ἀλλὰ τώρα πού ἐλευθερωθήκατε ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ ὑποδουλωθήκατε εἰς τὸν Θεόν, ἔχετε κέρδος πού σᾶς ὀδηγεῖ εἰς τὸν ἁγιασμόν, καὶ τελικὰ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Διότι ὁ μισθός πού πληρῶνει ἡ ἁμαρτία εἶναι θάνατος, ἐνῶ τὸ δῶρον τοῦ Θεοῦ εἶναι ζωὴ αἰώνιος διὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

αὐτός ἀντίθετα φέρει σέ πέρας τὴν ἀποστολὴ πού τοῦ ἀνατέθηκε, μέ προσευχῆ, φόβο Θεοῦ καὶ μέ τέτοια συναίσθηση εὐθύνης σά νά ἦταν δικό του παιδί ὁ Ἰσαάκ! Καὶ ἐπιστρέφει περὶκαρῆς φέροντας τὴν καλλίτερη νύφη πού μπορούσε νά εἶχε βρεῖ καὶ δίνοντας πλήρη ἀναφορὰ στὸν Ἀβραάμ γιὰ τὰ ὅσα ἔγιναν.

Ὁ Ἀβραάμ ἐμπιστεύεται τὸν Ἐλιέζερ καὶ ὁ Ἐλιέζερ ἀνταποκρίνεται μοναδικά! Δέν μπορούμε νὰ μιλήσουμε γιὰ σχέση ἀφέντη καὶ δούλου, οὔτε κἂν γιὰ σχέση κυρίου καὶ ὑπηρέτη. Ψηλαφοῦμε μιά σχέση μεταξύ ἀδελφῶν! Βεβαίως, ὑπάρχει ἱεραρχία στή σχέση, καθὼς θὰ μπορούσαμε νὰ θεωρήσουμε τὸν Ἀβραάμ ὡς τὸν πρεσβύτερο, σεβαστὸ ἀδελφὸ καὶ τὸν Ἐλιέζερ ὡς τὸν ὑπάκουο, νεαρότερο ἀδελφὸ. Πάντως ἡ σχέση εἶναι βαθύτατα οἰκογενειακή! Κι αὐτὴ ἡ σχέση χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη σχέση «δουλείας». Καὶ σέ τέτοια σχέση μᾶς καλεῖ κι ἐμᾶς ἔναντι τοῦ Θεοῦ! Σχέση ἀδιάσπαστη, σχέση ἐμπιστοσύνης, σχέση ἐξάρτησης λόγῳ τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης.

Ὅταν ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς καλεῖ σέ «δουλεία στή δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ», ὅταν ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς καλεῖ νὰ καυχώμαστε ὡς «δοῦλοι Χριστοῦ», δέν κάνουν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ ἀναδεικνύουν τὴν ἰδιαίτερη, τὴ μοναδικὴ σχέση πού ἔχει ὁ κάθε Χριστιανός μέ τὸν Θεὸ Πατέρα του. Ἡ σχέση εἶναι οἰκογενειακή, ἀγαπητικὴ, ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, γι' αὐτὸ καὶ ἀποτελεσματικὴ. Στὴν ἐλευθερίᾳ τῆς οἰκογένειας τοῦ Χριστοῦ, ὄντας τετιμημένα μέλη, καλοῦμαστε νὰ δικαιώσουμε αὐτὴν τὴν οἰκογενειακὴν σχέση ἀνταποκρινόμενοι στοῦ θεοῦ θέλημα μέ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς μας, γιὰ νὰ μᾶς χαρακτηρίζεῖ δίκαια ὁ τίτλος τοῦ «ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ»!

Ἀρχιμ. Ἰ. Ν.

28 Ιουνίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (412).
Ἦχος: γ΄ – Ἑωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. στ΄ 18-23 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ν΄ 5-13.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Ἰουλίου, Ε΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Γαλ. ε΄ 22 - στ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ν΄ 28-θ΄ 1.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ο ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΗΜΕΡΑ

Πρακτικά ΙΓ΄ Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14Χ21 ἑκατ., σελ. 512)

Ἐνα ἰδιαίτερα ἐπίκαιρο ζήτημα τῆς λειτουργικῆς καὶ τῆς θείας λατρείας πραγματεύεται ἡ παρούσα ἔκδοση τῶν Πρακτικῶν ΙΓ΄ Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, πού διεξήχθη στὴν Τήνο τό ἔτος 2011. Μὲ τίς ἐκλεκτές Εἰσηγήσεις Ἱεραρχῶν, λογίων κληρικῶν καὶ πανεπιστημιακῶν Καθηγητῶν μελετᾶται τό θέμα τοῦ σύγχρονου λειτουργικοῦ λόγου σέ σχέση μὲ τίς προκλήσεις τῆς ἐποχῆς μας γιά τὴ μορφή τῆς γλώσσας τῆς θείας Λατρείας τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἰδικότερα, τό θέμα προσεγγίζεται ἀπὸ τοὺς Γ. Μπαμπινιώτη, π. Κ. Καραϊσαρίδη, π. Δ. Τζέρπο, Γ. Γαλίτη, Ἄ. Κόλτσιου - Νικήτα, Γ. Φίλια, Φ. Σχοινᾶ, Π. Σκαλιτσῆ, π. Β. Καλλιακμάνη, π. Θ. Μαρτζοῦχο, Αἰ. Χιωτέλλη, Μητρ. Ἐδέσσης κ. Ἰωήλ, Γ. Στάθη καὶ Ἐ. Κασάπη. Ἀπὸ τίς ἀνωτέρω εἰσηγήσεις διαπιστώνεται ἡ σημασία τῆς χρήσης τῆς γλώσσας, ἐκτιμᾶται ἡ προσφορά τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας στὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας, ἐξετάζονται οἱ προϋποθέσεις γιά τὴ μετάφραση τῶν ἱερῶν κειμένων καὶ τὴ χρήση τῆς νεοελληνικῆς γλώσσας, καὶ τέλος τονίζεται ἡ μέριμνα τῶν ποιμένων γιά τὴν κατανόηση τῶν ὑπέρογων ἀληθειῶν τῆς θείας λατρείας.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμο μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr